

[Finansministeren.]

om Samfundsspørgsmaal. Normalt afholdes Erhvervstællinger med højst en halv Snes Aars Mellemløb. Den sidste Tælling blev afholdt i 1935, og da Begivenhederne siden da har været af saa omvæltende en Karakter, har jeg anset det for nødvendigt nu at afholde en ny Tælling.

Tællingen agtes foretaget nogenlunde efter samme Retningslinier som de foregaaende, men man er indstillet paa at inddrage nogle flere Erhverv end sidst. Ligesom i 1935 agter man at undersøge Haandværk og Industri, Handel, Hotel- og Restaurationsvirksomheder, Omsætning og Samfærdsel. Men herudover paatænkes Tællingen udvidet til saadanne andre Erhvervsgrene, som det skønnes at være af Betydning at have fyldigere Oplysninger om, og som det efter Forhandling med de paa-gældende Erhvervsorganisationer skønnes muligt at inddrage under Tællingen. Der er her navnlig tænkt paa Skovbrug og Fiskeri, men man er endvidere opmærksom paa en Række mindre Erhverv, saasom Teatre, Biografer, Sportsetablissementer, forskellige Virksomheder inden for Undervisning og Sundhedsvæsen samt en Række andre liberale Erhverv. Derimod medtages det egentlige Landbrug ikke, idet der her i Forvejen findes en fyldig Statistik.

Ligesom Loven af 1935 indeholder Lovforslaget en Bemyndigelse for Statistisk Departement til efter Samraad med vedkommende Hovedorganisation og Handelsministeren at stille en Række Spørgsmaal til Virksomhederne om Omsætning og Mængde og Værdi af de indkøbte Varer. Denne Adgang foreslaas udvidet til ogsaa at omfatte Lønudgifter og Lagrenes Størrelse.

Ifølge § 4 paahviler det Kommunerne at omdele og indsamle Skemaer. Tællingen agtes afholdt i Maj eller Juni Maaned, da dette Tidspunkt beskæftigelsesmæssigt set er det mest egnede.

Lovforslaget er vedtaget af Landstinget, der dog i § 2 har indsat en Tilføjelse, som udtrykkeligt bestemmer, at Landbruget undtages fra Tællingen. En Bestemmelse herom var indeholdt i Lovforslagets Bemærkninger, men man har i Landstinget ment det rimeligt, at den stod i selve Loven, og der har været fuldstændig Enighed mellem Udvalget og mig om denne Ændring.

Hermed skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Lars P. Jensen: Den Erhvervstælling, som den højtærede Minister foreslaar ved

dette Lovforslag, maa siges at være velbegrundet — det er 13 Aar siden, vi havde den sidste Erhvervstælling —, hvis man i Princippet erkender Nødvendigheden og Ønskeligheden af en Erhvervstælling. Jeg tror, man maa gøre dette, og Argumentationen for det modsatte vil sikkert være baade besværlig og anstrengt, da der er sket saa meget siden 1935, da vi havde den sidste Erhvervstælling, bl. a. har vi haft en Krig, som har forrykket Landets Erhvervsforhold baade for smaa Erhverv og for Industrien som saadan, og baade for Produktionsmidlernes Fordeling, Forbruget af Raastoffer, Fordeling og Mængde af Arbejdskraft og alle andre Forhold, som kan og skal belyses af de Skemaer, der udfyldes.

Man kan sige, at det er et Ekstraarbejde, som derved paalægges de Virksomheder, der omfattes af Tællingen. Det maa dog tilføjes, at Erhvervene og Brancherne i stor Udstrækning bruger det Materiale, som fremkommer ved Erhvervstællingen, og som Følge deraf faar Gavn af den Ulejlighed, de har til at begynde med. Det er klart, at naar Tallene skal benyttes, er det af Betydning, at de er saa à jour-førte som vel muligt, og at man kan faa det klareste Billede af vor „Erhvervsstatus“, om jeg maa bruge det Udtryk. Derfor er det ønskeligt, at der ikke gaar mere end 10 Aar mellem de forskellige Erhvervstællinger.

I det andet høje Ting har den højtærede Minister givet Løfte om, at de Skemaer, der skal udarbejdes, bliver udarbejdet i fuld Forstaaelse med Hovedorganisationerne og Statistisk Departement, og der vil nok findes en Løsning her, saa Skemaerne faar en saadan Beskaffenhed og Sammensætning, at de generer Erhvervene saa lidt som muligt. Jeg maa ogsaa gaa ud fra, at de bliver af en saadan Beskaffenhed, at de ikke forflygtiger det tilsigtede Formaal eller forringer Værdien af Tællingen, idet jo bedre Oplysninger der faas, des klarere Billede faar man af Erhvervsituationen.

Landbruget er, som den højtærede Minister nævnte, holdt uden for Tællingen. Det skyldes, at Landbrugets Forhold belyses af andre Tællinger, som foretages oftere end Erhvervstællingerne, saa den Side af Sagen maa siges at være i Orden.

Der siges i § 4, at Skemaerne skal omdeles og indsamles af Kommunerne. Jeg vil haabe, at Cirkulæret til Kommunerne bliver saa klart, at det tydeligt fremgaar, hvilke Erhvervsgrupper der skal med, og hvilke Fremgangsmaader Kommunerne skal bruge. Saa vidt jeg kan se, maatte man ved